

Dit is Hugo.
Hij is klein, maar zo heet hij niet.
Hij heet Hugo de Groot.
En hij leest boeken, stapels boeken.
Soms schrijft Hugo een gedicht. Zijn ouders zijn trots.
'Onze Hugo wordt een grote,' zegt zijn vader.

Als Hugo elf is spreekt hij zeven talen.
Hij mag naar de universiteit.
Hij studeert rechten en snapt alles heel snel.
'Razend knap,' zeggen zijn meesters.
'Deze Hugo wordt een hele grote!'

Als Hugo vijftien is gaat hij naar de koning van Frankrijk.
Hij schrijft een gedicht in het Frans en vertelt over vrijheid op zee.
'Een wonderkind,' roept de koning.
'Niemand in Holland is groter dan Hugo de Groot!'

Tien jaar later trouwt Hugo met Maria.
Hij werkt voor de prins van Oranje,
die oorlog voert met Spanje.
Hugo geeft de prins wijze raad.
Als hij tijd over heeft leest hij boeken. En
soms schrijft hij er een!

Hugo vindt dat er vrede moet komen.
Maar de prins wil Spanje verslaan.
Hugo en de prins krijgen ruzie.
'Ik krijg jou wel klein, de Groot!'
schreeuwt de prins.
'Ga jij maar fijn boeken lezen!
Je leven lang!'

De prins sluit Hugo en Maria op in een oud kasteel.
Dat kasteel heet Loevestein. Het is er koud en saai.
Het tocht er soms zo erg, dat de kaarsen er van uitwaaien.

'Dit gaat zo niet langer,' moppert Hugo.

'Ik ben zesendertig. Misschien word ik zesennegentig!

Dan moet ik hier nog zestig jaar zitten!'

'Je moet ontsnappen,' zegt Maria. 'Maar hoe?'

D

De bewaker komt kijken. Dat doet hij elke dag.
'Zo, boekenwurm,' zegt hij. 'Heb je al een gang gegraven?'
Dat vraagt hij ook elke dag.

